

Lad os nu bare få sandheden frem

Reguleringen med BNBO og indsatsplaner er helt og aldeles ufaglig, og lovgivningen er retsstridig. Alligevel foretrækker L&F at please et politisk flertal, skriver formanden for Bæredygtig Grundvandsbeskyttelse i sit læserbrev.

LÆSERBREV

Af Ulrik Lunden, formand for Bæredygtig Grundvandsbeskyttelse

Det der står tilbage fra at læse L&F's næstformand Thor Gunnar Kofoeds indlæg (28/1 i Effektivt Landbrug) mod min forening er, at vi i Bæredygtigt Landbrug (BG) har fuldkommen ret i det, vi siger: Frivillige

aftaler er potentielle fælder for landmanden. Han risikerer skattepligt og endda tilbagebetaling i det tilfælde, at erstatningen har karakter af statsstøtte.

Landmanden kan sågar blive fodret med sin egen hale, forstået således, at man kommer til at betale sin egen erstatning via stigende vandpriser. Det havde klædt næstformand Kofoed at forholde sig til den virkelighed og erkende det åbent, i stedet for at gå udenom den varme grød ved ikke specifikt at forholde sig til vore faglige og juridiske argumenter – enten fordi sandheden som bekendt kan være ilde hørt – alternativt fordi Kofoed ikke har sat sig ind i vores juridiske spor, som er fuldstændig magen til andre juridiske sejre til glæde og gavn for danske landmænd, som er skabt uden L&F's medvirken.

Så kære L&F – lad os nu bare få sandheden frem, så landmænd og befolkning selv kan vurdere:

Reguleringen med BNBO og indsatsplaner er helt og aldeles ufaglig. Der mangler sammenhæng og systematik, så lovgivningen er helt enkelt retsstridig.

Selvfølgelig kan man ikke tage dyrkningsretten fra landmanden og så lade ådalen oversvømme med tungmetaller og kvælstof fra kloakvand på én og samme tid.

Juridiske mørke

Alligevel foretrækker Kofoed og L&F at please et politisk flertal.

Lad os nu bare få sandheden frem, Kofoed!

Vi i BG forholder os til virkeligheden. Vi kommer ikke til at lægge os ned og overgive os uden kamp. Det er netop derfor, at vi støvner staten for ulovlige BNBO og indsatsplaner. Til gavn for danske landmænd. Og lad os bare få sandheden frem.

Ved at lave en såkaldt frivillig aftale ved man ikke, hvad naboen modtager, og man har ikke krav på at blive stillet ligesom ham, når man opdager det. Selve forhandlingen foregår »i juridisk mørke«, hvor man er uvidende om, at det sker, mens man bliver tørret.

Man kan heller ikke fortryde, når først pennen er sat til papiret. Selv, når vi har vundet uden L&F's hjælp – som det er sket så ofte

før – kan man ikke få sin ret, hvis man har ladet sig besnakke til at skrive under.

Retssagssporet

Vi bruger i BG retssagssporet til at tvinge viden frem og resultater igennem til fordel for danske landmænd. Vi gør det på samme måde som andre. Vi har kigget os omkring og konstateret, at landbruget – uden L&F's hjælp har trukket det juridiske sværd en lang række gange, og har derigennem skaffet sig fuld målopfyldelse.

For eksempel er Danske Svineproducenter de eneste, som har vundet over det danske justitsministerium og fået retsstridige regler underkendt. Vi ser også på andre vigtige retsopgør om gødningsnormer, grødeskæringsinstruks, randzoner, reduceret grødeskæring som indsatskrav i vandplanerne, m.fl.

Landmændene er landet hel-skindet og fornuftigt på benene. Igen og igen.

Lad os nu også få retsfakta på bordet også i denne sag, Kofoed!

Retssagssporet er sidste udvej. Over 640.000 hektarer er »legalt

brændemærket« som kommende indsatsplanområde. Ejendomme taber værdi, alt imens L&F opfordrer os til at lægge hovedet i løkken og selv stramme rebet.

Forskel

Bæredygtig Grundvandsbeskyttelse insisterer på fagligt og juridisk korrekt regulering. Vi har for nylig afsløret, at dansk landbrugs regelrette pesticidanvendelse på dyrkningsfladen ikke er skyld i én eneste sløjfning af drikkevandsboringer. Der er lukket 96, men ingen på grund af sprøjtning på dyrkningsfladen.

Så skytset skal rettes mod rammevilkårene. Det er den faglighed, som BG tvinger frem i sit retssagsspør – i stedet for som L&F at håbe, at det nok driver over, hvis bare vi giver modstanderne, hvad de forlanger.

Vi har ikke råd til mere akademisk dumhed

Miljøministeriet med underafdelinger skal udelukkende stå på mål for at fremlægge videnskabelige skudsikre resultater. Ved landbrugsrelaterede forhold skal primærlandbruget naturligvis inddrages som en vægtig part, skriver Jørn Rasmussen.

LÆSERBREV

Af Jørn Rasmussen, Pilealle 5, 4760 Vordingborg, medlem af Nye Borgerlige

Danske landmænd er stater i forskernes bevillingsjagt og modelverden skriver Martin Pinholt den 21/1. Jeg er meget enig og vil følge op med et par synspunkter og løsningsforslag til den deprimerende udmelding.

Udklækningerne fra de højere læreranstalter er steget eksplosivt siden 1960'erne.

Stigningen skyldes ikke markedskræfterne, men har udelukkende været et politisk ønske.

Overproduktion af færdigudannede kandidater har givet beskæftigelsesmæssige udfordringer.

Miljøaktivismen, hvor naturen gøres til rambuk for en målbevidst »godgørenhed«, startede studenter i Californien ligeledes i 1960'erne.

Opfunde problemer

Denne aktivisme kom som sendt fra himlen til Danmark og en masse foderkrybber var linet op til alle dem, der nu skulle til at redde naturen. En natur som i øvrigt ikke på nogen måde er svag.

En af de til lejligheden nu opfundne miljøproblemer, som har gjort et pænt indhug i læreranstaltens afsætningsproblemer, har været påstanden om kvælstofs skadelige virkning i det marine miljø.

Kvælstof er et livsvigtigt grundstof for alt liv på jorden i samme kategori som H₂O og optræder, populært sagt, på samme måde som vand i et evigt kredsløb.

Dette kredsløb må vi menesker være meget varsomme med at bryde. Vi skal forstå at leve med naturen og ikke gøre os til herre over den.

Eksempel

Konkret kan vi tage et eksempel, hvor henholdsvis staten og civilsamfundet skal løse en opgave.

I begge tilfælde indgår kvælstof som et væsentligt element. Det handler om spildevand og gylle.

Spildevand, som ret beset er vand med næringsstoffer, vælger myndighederne sammen med Danmarks Naturfredningsforening at lede til et moderne renseanlæg, hvor der bruges

megen energi på at sende kvælstof op i atmosfæren – denitrifikation.

Efterfølgende bruges energi på at fiksere kvælstof tilbage fra atmosfæren til handelsgødning. Dobbelt energispild – dobbelt udledning af CO₂.

Landbruget, som er en vægtig del af civilsamfundet, fordeler gyllen jævnt ud over et areal og den skjulte bakterieverden nedbryder det organiske materiale til nye uorganiske næringsalte, der opbygger ny biomasse som indgår i kredsløbet på ny. Her udledes ingen CO₂, i stedet lagres den.

Så hvis man mener noget seriøst med – det politisk opfundne begreb »den grønne omstilling«, skal centrale myndigheders indflydelse stækkes. Eller med andre ord alt det terræn civilsamfundet har tabt indenfor de sidste 50-60 år skal tilbageerobes.

Skal ikke løses

Det var et sidespring – tilbage til kvælstofspøgelset.

Nu er det ikke sådan, at opfundne hypoteser om påståede kvælstofproblemer skal løses. Nej, der skal kun arbejdes med dem, så kan arbejdspladserne fastholdes. Derfor undlader man at underkaste de opfundne kvælstofhypoteser videnskabelige metoder, der tilsiger, at man skal observere, om hypotesen er sand eller falsk.

Havde man gjort det for 30 år siden, havde landbruget i dag undgået jævnlige at få rynker i panden over anlæggelse af ef-

terafgrøder, kunstige vandhuller og undergødskning.

Idiotien med et totalbalance-kvælstofregnskab for hele landet, kan kun holdes i live, hvis man er tilstrækkeligt langt fra virkeligheden. Eller er forklaringen, at man kan gå så mange år i skole/sidde bag en computerskærm, at man måske ikke ligefrem mister forstanden, men ganske almindelig sund fornuft.

Jeg tænker, hvis det kun havde været folk, der havde gået syv år i den stråttækte, populært sagt, så var det da aldrig gået så galt, som det er gjort med aflivningen af alle de stakkels mink.

Eller som en af mine kollegaer fra Nordjylland beskrev baggrunden for minkskandalen: Det er »akademisk dumhed«.

Videnskabeligt

For at vende tilbage til Pinholts anke om, at landmænd kun er stater, kunne udmeldingen være: Miljøministeriet med underafdelinger skal udelukkende stå på mål for at fremlægge videnskabelige skudsikre resultater.

Ved landbrugsrelaterede forhold skal primærlandbruget naturligvis inddrages som en vægtig part i projektet. Al jura og hvad der er politisk korrekt, overlades til politikere og er ministeriet uvedkommende.

Kan der ikke findes flertal for dette, er alle bedst tjent med, at Miljøministeriet og styrelsen lukkes ned.

Jeg vil slutte med at gentage et citat af Jeppe Søe fra en ge-

neralforsamling i Bæredygtigt Landbrug:

- Det vil være en kæmpe hjælp, at I blander jer, og gør I det ikke, forandrer tingene sig ikke. Der skal helt almindelige stemmer til – og det er jer! Den, der lever stille, lever ikke godt – vedkommen- de lever kort og bliver udryddet!

Ja, man er næsten tvunget til at blande sig, da landet ikke har råd til mere »akademisk dumhed«.

Forlang dokumentation

En måde at blande sig på kunne være: Hvis din egen markplan konflikter med det offentlige gødningsregnskab, så forlang dokumentation for, at den ekstra mængde gødning på nogen måde er skadelig for det tilstødende vandområde.

Det er ikke civil ulydighed, men et ganske almindeligt forlangende, hvis vi da stadigvæk lever i et retssamfund, hvor myndighederne respekterer grundloven.

I bagklogskabens ulideligt klare lys:

Hvordan var det gået, hvis minkfarmerne havde forlangt dokumentation for smitterisiko og ikke mindst lovhjemmel inden nedslagtningen?